

Către

TRIBUNALUL CLUJ

Subsemnata **Lupea-Aghiniță Adina-Daria**, (...),

Cu domiciliul procesual ales la SCA Chiriță și Asociații, situat în Cluj-Napoca, str. Tăietura Turcului nr. 18, casa nr. 3, 400 122, jud. Cluj. adresă la care solicităm să ne fie comunicate toate documentele privind prezenta cauză, persoana împuternicită cu primirea corespondenței fiind doamna Oros Andra, prin avocat Oana Chiriță,

În temeiul art. 194 și urm. Cod proc.civ., formulez prezenta

ACTIUNE

Prin care vă solicit ca, în contradictoriu cu

- **Curtea de Apel Cluj**, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, p-ța Ștefan cel Mare, nr.1, cod poștal 400133, jud. Cluj,
- **Ministerul Justiției**, cu sediul situat în București, str. Apolodor Nr.17,

Să dispuneți:

- **În** **Anularea măsurii dispuse de către Curtea de Apel Cluj prin care am fost pontată ca absentă nemotivat de la serviciu în luna aprilie 2016;**
- **În** **Obligarea părților la plata drepturilor salariale aferente a 2 zile din luna aprilie 2016, actualizată cu indicele de inflație de la data scadenței și până la data plății efective;**
- **În** **Obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată în cuantumul și specificația pe care le vom până la sfârșitul dezbaterilor.**

Având în vedere următoarele:

CONSIDERENTE

În fapt, prin Decretul Președintelui României nr. 414 din 24.10.2000 subsemnata am fost numită în funcția de judecător la Judecătoria Cluj-Napoca, începând cu 28.02.2010 exercitându-mi funcția de judecător în cadrul Secției Penale a Curții de Apel Cluj.

Ulterior primirii indemnizației de judecător aferentă lunii aprilie 2016, am sesizat că aceasta este redusă cu 887,22 lei, față de cea pe care trebuia să o primesc în mod legal. Neoficial am aflat că aș fi fost pontată nemotivat în două zile din luna aprilie. Doresc să precizez că nu mi-a fost comunicată oficial nicio înștiințare cu privire la această reducere a indemnizației și nici nu am primit vreun averstiment anterior luării

măsurii.

În acest context, în data de 18.05.2016 am solicitat Președintelui Curții de Apel Cluj, doamna Denisa Băldean, să-mi comunice motivul și temeiurile care au stat la baza acestei diminuări de indemnizație.

Potrivit răspunsului primit în data de 08.07.2016, în baza fișelor colective de prezență s-a constatat că aș fi absentat nemotivat în datele de 18 și 19 aprilie de la locul de muncă și ca urmare, s-a impus reducerea indemnizației proporțional cu cele două zile în care nu aș fi fost la instanță, respectiv cu 887,22 lei.

În justificarea măsurii, s-a menționat că reducerea constituie o aplicare a dispozițiilor din Codul muncii care prevede că salariul se plătește prin raportare la contraprestația efectiv depusă, după un program de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

Astfel, suma de 887,22 de lei s-a calculat prin împărțirea salariului net aferent lunii aprilie (9.316 lei) la numărul de zile lucrătoare (21), rezultând suma de 443,61 lei/zi, iar înmulțită cu cele două zile în care aș fi lipsit s-a ajuns la suma netă de 887,22 lei.

Apreciez că măsura Curții de Apel Cluj de diminuare a indemnizației cu 887,22 lei este nelegală și netemeinică, fiind luată cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor Legii nr. 303/2004, dar și a garanțiilor independenței și imparțialității judecătorului.

În **Natura juridică a remunerației judecătorului.**

Potrivit susținerilor pârâtei de rând 1, reducerea indemnizației ar fi justificată în temeiul dispozițiilor art. 10, 39 alin. (1) lit. a), 112 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 republicată, reprezentând plata salariului proporțional cu timpul efectiv lucrat, în luna aprilie, în cadrul instanței.

Cu privire la aceste aspecte, apreciez că se impune în primul rând lămurirea naturii juridice a remunerației judecătorilor, din prisma statutului special al acestora.

Conform art. 73 din Legea 303/2004, **”stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.”.**

Astfel, indemnizația de magistrat este una dintre garanțiile asigurării independenței în exercitarea activităților judiciare reglementată atât la nivel intern prin art. 2 alin. (3), (4) din Legea nr. 303/2004; art. 124 Constituției, dar și la nivel internațional, după cum urmează să evidențiem.

Pe cale de consecință, nu poate fi privită ca o remunerație care să fie echivalentul contraprestației muncii, astfel cum este reglementat salariul în art. 159 alin. (1) din Codul muncii.

Nu există niciun text legal care să stipuleze faptul că indemnizația de judecător se stabilește conform numărului de ore lucrate pe lună. Judecătorul nu se află într-un raport de muncă clasic, nu are contract individual de muncă și nu este subordonat niciunui angajator, el fiind numit în funcție, independent și supus numai legii.

Mai mult, art. 74 alin. 1 din Legea 303/2004 prevede criteriile pe baza cărora se stabilește remunerația magistraților, acestea aplicându-se strict și exclusiv. **Astfel, stabilirea indemnizației se face în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratură și cu alte criterii prevăzute de lege.**

Prin urmare, în mod eronat a reținut pârâta de rând 1 incidența dispozițiilor art. 10, art. 39 alin.1 lit.a , art. 112 alin.1 și 159 alin. 1 din Legea 53/2003 privind Codul muncii, aceste dispoziții nefiind aplicabile magistraților. Existând legislație specială în domeniul judiciar care derogă de la regulile prevăzute în codul muncii, acesta din urmă fiind cadrul normativ general, dreptul comun în materie, se aplică magistraților doar în măsura în care legea specială nu prevede altfel.

În Indemnizația judecătorului - garanție a independenței și imparțialității sale.

Apreciez că măsura reducerii indemnizației reprezintă o practică contrară principiilor de drept care stau la baza exercitării activității de magistrat, și anume independența și imparțialitatea. Aceste principii sunt garantate atât prin acte normative interne, cât și prin acte internaționale care includ remunerația magistratului printre garanțiile independenței și imparțialității.

În acest sens, subliniez prevederile legislației naționale care garantează principiile evocate, și anume art. 2 alin. 3 și 4 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (*"Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali. Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoare să respecte independența judecătorilor."*), dar și la nivel constituțional - art. 124 ((1) *"Justiția se înfăptuiește în numele legii. (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. (3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii."*).

Totodată, remunerația magistraților ca și o garanție a independenței și imparțialității sale, este garantate și la nivel internațional, în numeroase documente, cum ar fi Carta europeană privind statutul judecătorilor care prevede în art.1 că *"statutul judecătorilor tinde să asigure competența, independența și imparțialitatea la care orice persoană se așteaptă în mod legitim din partea jurisdicțiilor și a fiecăruia sau fiecăreia dintre judecătorii cărora le este încredințată apărarea drepturilor sale."*, iar în art.6 că: *"exercitarea ca profesionist de către un judecător a funcțiilor judiciare presupune o remunerare, nivelul căreia este fixat astfel încât să îl protejeze contra presiunilor ce tind să influențeze sensul deciziilor sale și mai general comportamentul sau jurisdicțional, periclitan astfel independența și imparțialitatea*

judecătorului.”. Deosebit de relevantă este și Magna carta privind judecătoria, adoptată de Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni la 17 noiembrie 2010, care prevede în art. 3 că: **”independența judecătorului trebuie să fie statutară, funcțională și financiară”** și în art. 4 că: **”independența judecătorului trebuie să fie garantată în exercitarea activității judiciare, în mod special cu privire la recrutarea, numirea în funcție până la vârsta pensionării, promovarea, inamovibilitatea, formarea, imunitatea judiciară, răspunderea disciplinară, remunerarea și finanțarea sistemului judiciar.”**

Î1 Reducerea indemnizației – sancțiune disciplinară indirectă.

Contrar susținerilor Curții de Apel Cluj, apreciez că reducerea salariului aferent lunii aprilie proporțional cu cele două zile în care nu m-aș fi prezentat la instanță nu poate fi calificată decât ca și o sancțiune disciplinară **aplicată indirect de pârâta de rând 1.**

În acest sens, subliniez prevederile dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea 303/2004, potrivit căroră **”Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege.** Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială.”

Or, potrivit aceluiași act normativ, diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute se dispune exclusiv cu titlu de sancțiune (art. 100 lit. b), aplicată de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Pe cale de consecință, indiferent de titulatura atribuită măsurii de reducere a indemnizației, în realitate aceasta reprezintă o sancțiune, aplicată însă cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale invocate.

Î1 Interdicția aplicării sancțiunii disciplinare.

Astfel cum am arătat, prin măsura reducerii indemnizației de către președintele Curții de Apel Cluj s-a făcut o aplicare indirectă a prevederilor din art. 100 lit. b din Legea 303/2004, lege în baza căreia se pot aplica sancțiuni disciplinare magistraților pentru comiterea de abateri disciplinare. În concret, măsura a fost dispusă pentru săvârșirea abaterii prevăzute la art. 99 lit. k din Legea 303/2004, și anume absența nemotivată de la serviciu.

Potrivit dispozițiilor art.101 din Legea 303/2004, competența exclusivă în aplicarea unor asemenea sancțiuni aparține Consiliului Superior al Magistraturii și nu președinților de curți de apel sau al altor instanțe, care au doar posibilitatea de a sesiza Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la săvârșirea anumitor abateri disciplinare (art. 97 alin. 1 din Legea 303/2004).

Astfel cum prevede art. 7 din Regulamentul de Ordine Interioară al instanțelor aprobat prin H.G. nr. 1375/2015, președinții curților de apel au doar atribuții

administrativ-manageriale în scopul organizării eficiente a activităților curții, putând aplica sancțiuni disciplinare **doar** personalului auxiliar de specialitate și personalului din departamentul economico-financiar și administrativ din cadrul curții de apel și a instanțelor din circumscripția sa.

Prin urmare, dacă s-ar fi dorit atribuirea în competența președintelui Curții de Apel și posibilitatea sancționării disciplinare a judecătorilor sau posibilitatea reducerii indemnizației acestora s-ar fi menționat expres în Regulamentul de Ordine Interioară, astfel cum se prevede în cazul personalului auxiliar. Cu toate acestea, o asemenea atribuție ar încălca flagrant principiile independenței și imparțialității judecătorilor, pentru că astfel conducerea unei instanțe ar putea oricând, în mod arbitrar și abuziv, să recurgă la astfel de măsuri față de anumiți magistrați mai puțin dezirabili.

Pe cale de consecință, în mod nelegal a fost luată măsura diminuării indemnizației de către Curtea de Apel Cluj, fiind dispusă cu depășirea flagrantă de competențelor legale.

În Flexibilitatea programului de lucru al magistraților.

În justificarea măsurii dispuse, pârâta de rând 1 face de asemenea referire la nerespectarea de către subsemnata a dispozițiilor art. 89 alin.1 din H.G. 1375/2015, care prevedea că: *"programul de lucru al instanțelor este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână"*.

Sub acest aspect, apreciez că, din interpretarea globală a prevederilor Regulamentului de Ordine Interioară, magistraților nu li se aplică în mod direct art. 89 alin.1 invocat de pârâtă, ci art. 5 alin. (5) din același regulament. Potrivit acestei prevederi, „programul de lucru al **judecătorilor** începe, **de regulă**, la ora 8,00 și se încheie, **de regulă**, la ora 16,00. Aceștia sunt, însă, **obligați** să fie prezenți la ora stabilită pentru îndeplinirea activităților în care sunt planificați ori pe care și le-au stabilit sau care impun prezența lor, ca efect al unor dispoziții legale sau regulamentare, ori pentru **ședințele de judecată** în care au fost desemnați, precum și la **activitățile stabilite de președintele instanței** în conformitate cu legea.”

Din interpretarea gramaticală a acestor dispoziții, rezultă că, programul de lucru al magistraților este facultativ, de principiu de la 8:00 la 16:00, fiind doar un interval orar de recomandare, pe când teza a II-a a articolului prevede situațiile în care judecătorii sunt **obligați** să fie prezenți la ședințele de judecată, activitățile planificate sau stabilite de ei, precum și pentru activitățile stabilite de președintele instanței.

Mai mult, profesia de judecător nu poate implica un program fix și rigid de opt ore pe zi deoarece consultarea, analizarea și soluționarea unui dosar nu pot fi cuantificate într-un anumit interval de timp, acesta fiind diferit de la caz la caz.

În plus, activitatea de judecător, și mai ales cea din cadrul Secției Penale, nu se

poate înscrie în tiparul de 8 ore pe zi, fiind dese situațiile când se depășește cu mult ora 16:00, se soluționează cauze în zilele de sâmbătă și duminică sau în sărbătorile legale. Astfel, este cunoscut faptul că nu suntem remunerați suplimentar pentru orele suplimentare sau pentru munca în zile nelucrătoare, ceea ce înseamnă că remunerația nu este stabilită prin raportare la un program fix, ci este stabilită global și prin aplicarea criteriilor prevăzute în art. 74 alin.1 din legea 303/2004 pe care le-am menționat mai sus.

În Justificarea absențelor.

În orice caz, absențele subsemnatei nu au fost absolut nemotivate întrucât în zilele menționate am anunțat telefonic pe șeful de secție, domnul judecător Valentin Chitidean, cu privire la faptul că din cauza unor probleme personale nu pot să mă prezint timp de două zile la instanță, și în acest sens să fiu pontată în concediu de odihnă pentru a evita orice fel de problemă.

Ca urmare a solicitării mele, am primit telefonic aprobarea șefului de secție în sensul că este de acord și că voi figura în concediu de odihnă. Fac precizarea că, în acest sens a fost și practica Secției Penale în ultimii 5 ani, nepunându-se problema sancționării colegilor mei aflați în situații similare.

În drept, Legea 303/2004, H.G. 1375/2015, precum și dispozițiile legale la care am făcut referire.

În probațiune: solicit înscrisuri, proba testimonială, precum și orice alte probe a căror necesitate va reieși din dezbateri. În acest sens, vă solicit audierea în calitate de martor a domnului (...)

Anexez:

- Solicitarea formulată de subsemnata în 18 mai 2016
- Adresa nr. 2488/27.06.2016
- Dovada cuantumului indemnizației aferent lunii iunie 2016
- Împuternicire avocațială

Cu respect,

Lupea-Aghiniță Adina-Daria

prin avocat Oana Chiriță